

Asta vreau, dragul meu

Mihai Eminescu

- Iubești scumpa mea frumoasă
Ghirlândioara de-albe flori,
Ce-ncunună grațioasă
Buclele-mi ce-n vânturi zbor?

- Nu, nu! Nu, nu!

- Ce vrei dară, dragă, tu?
Poate roza cea tăcută
Care dulce se sărută
Cu fluturii răsători?

- Ba nu, nu: cununa-n laur,
Cinsă-n aur, aur, aur,
Atunci este un tezaur:

Asta vreau,
Dragul meu!

- Iubești, dulce drăgulină,
Doina mea de tainic dor
Ca pe lira mea suspină
Dulce, blând, încetișor?

- Nu, nu! Nu, nu!

- Ce vrei dară, dragă, tu?
Poate cântul de-armonie
Care Eol îl adie
Printre frunze, printre flori?

- Ah! Când aurul suspină
În pungața plină, plină,
C-o cântare metalină!

Asta vreau,
Dragul meu!

- Iubești poate pe Selene,
Ca o candelă lucind,
Când cu pasu-i lin, alene
Se preumblă surâzând?

- Nu, nu! Nu, nu!

- Ce vrei dară, dragă, tu?
Iubești poate alba zare
Ce-o săgeată mândrul soare
Peste câmpul înflorind?

- Ah! Când aurul dulce sună
În punguța mea nebună
Nu-mi mai trebe alba lună!

Asta vreau,
Dragul meu!

- Iubești patria-ți măreață
Ce de glorii duce dor,
Când în palida ei față
Se deoseamnă-un viitor?

-Nu, nu! Nu, nu!

Ce vrei dară, dragă, tu?
Poate visul mare, mare
De mărire, răzbunare,
Ce-l visează-a ei popor?

Când în loc de glorii, laur,
Mi-ar da aur, aur, aur,
Atunci fi-mi-ar un tezaur!

Asta vreau,
Dragul meu!